

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 11/13

De voorzitter van het Scheidsgerecht, mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, bijgestaan door mr. M. Middeldorp, griffier, heeft het navolgende arbitrale vonnis gewezen in de zaak van:

Dr. A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. L.A.P. Arends;

tegen:

De Stichting B.,
gevestigd te Y.,
verweerster,
gemachtigde: mr. J.H. Hubben.

Partijen worden hierna aangeduid als eiser en de Stichting.

1. De procedure

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 12 mei 2011 gevorderd dat de Stichting zal worden veroordeeld aan hem te betalen:
- a) een bedrag van € 10.584,52 wegens ten onrechte door de Stichting met de goodwill verrekenende bedragen;
 - b) de wettelijke rente over de te laat betaalde goodwill, met aftrek van kosten waarover geen geschil bestaat en de reeds betaalde rente, van 10 april 2009 tot 16 juni 2009 ten bedrage van € 5.265,22;
 - c) de rente over de kostenveroordeling in de arbitrale procedure van 19 mei 2009 tot 16 juni 2010 ten bedrage van € 216,17;
 - d) de wettelijke rente over a) tot en met c) vanaf 16 juni 2010;
 - e) een vergoeding voor buitengerechtelijke kosten van € 7.046,84 en € 178,50, met wettelijke rente;
 - f) de kosten van deze procedure;
- althans voor elk van deze posten een vergoeding die het Scheidsgerecht redelijk acht.

- 1.2 De Stichting heeft bij memorie van antwoord van 23 juni 2011 geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen en tot veroordeling van eiser in de kosten.
- 1.3 Bij brief van 4 juli 2011 heeft de gemachtigde van eiser negen producties nagezonden. Bij brief van 6 juli 2011 heeft de gemachtigde van de Stichting één productie nagezonden.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 11 juli 2011. Eiser is in persoon verschenen met zijn echtgenote, bijgestaan door zijn gemachtigde. De Stichting was vertegenwoordigd door drs. C., voorzitter van de raad van bestuur, bijgestaan door haar gemachtigde. De wederzijdse standpunten zijn toegelicht, aan de hand van pleitnota's.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is tot 10 april 2009 als dermatoloog verbonden geweest aan het ziekenhuis van de Stichting, op basis van een toelatingsovereenkomst. Deze overeenkomst is bij brief van 9 oktober 2008 opgezegd door de Stichting.
- 2.2 Bij arbitraal vonnis van 19 mei 2009 heeft het Scheidsgerecht geoordeeld dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst met ingang van 10 april 2009 in stand blijft. De Stichting is veroordeeld aan eiser een vergoeding ter zake van goodwill te betalen. De kosten van het Scheidsgerecht zijn verhaald op het door eiser betaalde voorschot, doch voor rekening van de Stichting gebracht. In rechtsoverweging 4.5 van dit vonnis is overwogen dat aan partijen in overweging is gegeven een regeling te treffen voor de kosten van de waarneming van eiser in de periode tot 10 april 2009 en dat partijen hebben laten weten daaromtrent in onderling overleg een regeling te kunnen bereiken, zodat het desbetreffende onderdeel van de vordering onbesproken kon worden gelaten.
- 2.3 Tussen partijen is, na een periode van onderhandelingen, overeenstemming bereikt over de door de Stichting aan eiser te betalen vergoeding ter zake van goodwill ten bedrage van € 219.542,--. De Stichting heeft vervolgens op 16 juni 2010 aan eiser een bedrag van € 193.676,89 betaald. Dit is het tussen partijen overeengekomen bedrag van de goodwill en de kosten van het Scheidsgerecht ten bedrage van € 5.277,--, vermeerderd met een rentevergoeding van € 4.000,-- en verminderd met een aantal door de Stichting verrekenende kosten, waaronder een bedrag van € 1.509,52 wegens kosten arts-assistenten en een bedrag van € 9.075,-- ter zake van de door de Stichting betaalde waarnemingsvergoeding over de periode van 16 maart 2009 tot 10 april 2009. Over de overige verrekenende posten hebben partijen overeenstemming bereikt.
- 2.4 Eiser betwist dat hij kosten voor arts-assistenten is verschuldigd. Te diezake heeft de Stichting verwezen naar een aan eiser toegestuurde en door hem onbetaald gelaten factuur van € 1.509,52. Met betrekking tot het bedrag van € 9.075,-- wegens kosten van waarneming heeft eiser aangevoerd dat hij zijn werkzaamheden in het ziekenhuis niet heeft kunnen verrichten, omdat de voorzitter van de raad van bestuur hem feitelijk de toegang tot het ziekenhuis heeft ontzegd. Eiser was wel degelijk bereid zijn poliklinische spreekuren te houden en hij heeft dit bij brief van zijn advocaat van 6 maart 2009 aan de Stichting kenbaar gemaakt. Op 20 maart 2009 heeft hij een kort gesprek gehad met de voorzitter van de raad van bestuur, die niet be-

reid was eiser zonder het stellen van bepaalde voorwaarden tot het ziekenhuis toe te laten. Eiser maakt ten slotte aanspraak op betaling van de wettelijke rente wegens niet-tijdige betaling van de aan hem verschuldigde bedragen.

- 2.5 De Stichting heeft de standpunten van eiser gemotiveerd betwist, zoals hierna in de rechts-overwegingen verder uiteengezet.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht volgt uit de tussen partijen gesloten toelatingsovereenkomst, waaruit dit geschil voortvloeit, en staat tussen partijen vast.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 Voor de verschuldigdheid van de door de Stichting aan eiser in rekening gebrachte kosten van een arts-assistent ontbreekt een deugdelijke juridische grondslag, zodat deze kosten niet in mindering hadden mogen worden gebracht op het door de Stichting aan eiser verschuldigde totaalbedrag. De Stichting kan bij gemotiveerde betwisting niet volstaan met een verwijzing naar een factuur. Deze vordering ligt dus voor toewijzing gereed.
- 4.2 In de periode tussen 16 maart 2009 en 10 april 2009 heeft eiser geen werkzaamheden verricht. Volgens eiser was hij op 16 maart 2009 ziek. Op 18 maart 2009 heeft eiser verzocht om uitstel van de zitting van het Scheidsgerecht die zou plaatsvinden op 20 maart 2009. In verband met de voorbereiding van deze zitting had eiser afspraken met een aantal patiënten laten afzeggen. Volgens de Stichting heeft eiser ondubbelzinnig kenbaar gemaakt dat hij vanaf 16 maart 2009 zijn poliklinische werkzaamheden staakte. Op 20 maart 2009 heeft eiser contact opgenomen met de voorzitter van de raad van bestuur over hervatting van zijn werkzaamheden. Deze heeft eiser verboden zijn werkzaamheden te hervatten zonder dat daarover deugdelijke afspraken waren gemaakt in verband met de door eiser veroorzaakte verwarring bij het personeel. Daarover is tussen partijen evenwel geen overeenstemming bereikt. De Stichting heeft in de waarneming van eiser voorzien.
- 4.3 Op grond van het bepaalde in artikel 18 van de toelatingsovereenkomst had eiser de verplichting, in goed overleg met de raad van bestuur, in zijn waarneming te voorzien. Uit het vonnis van het Scheidsgerecht van 19 mei 2009 blijkt dat eiser juist op dit punt ernstig is tekortgeschoten. Nu eiser ook met betrekking tot de onderhavige periode onduidelijkheid liet bestaan over hervatting van zijn werkzaamheden en de Stichting goede gronden had te vrezen dat eiser daartoe niet, of niet op een voor haar aanvaardbare wijze, zou overgaan, heeft zij terecht besloten de waarneming zelf te regelen, zoals is voorzien in artikel 18 van de toelatingsovereenkomst. De advocaat van eiser heeft weliswaar op voorhand betwist dat eiser niet bereid was zijn werkzaamheden te verrichten, doch eiser heeft zich op 16 maart 2009 ziek gemeld en hij heeft een aantal afspraken afgezegd. Onder meer daardoor is zichtbaar bij het personeel verwarring ontstaan over de bedoelingen van eiser, die volgens het personeel ook niet bereid was op de nieuwe locatie te gaan werken. Op 20 maart 2009 is aan de voorzitter van de raad van bestuur evenwel duidelijk geworden dat eiser de waarneming onnodig achtte. Op zichzelf is begrijpelijk dat de voorzitter van de raad van bestuur duidelijkheid van eiser verlangde, doch

het moet aan beide partijen worden toegerekend dat in een dergelijke situatie niet in goed overleg een oplossing is gevonden. Het Scheidsgerecht ziet daarom aanleiding de kosten van de waarneming van eiser tussen partijen te verdelen zodanig dat ieder de helft daarvan moet dragen. Deze verdeling past ook bij de toezegging van partijen zoals vermeld in rov. 4.5 van het vonnis van 19 mei 2009 dat op dit punt een regeling zou worden getroffen. De hoogte van de vergoeding is door eiser bij de mondelinge behandeling betwist, doch daaraan wordt voorbijgegaan omdat eiser dit in een eerder stadium van de procedure gemotiveerd had behoren te doen.

4.4 Het bedrag van de goodwill en de kosten van het Scheidsgerecht zijn (zonder dat daartoe een ingebrekestelling nodig is) verschuldigd per datum van het vonnis, dus 19 mei 2009. De verplichting tot betaling van goodwill ontstond voor de Stichting niet eerder dan door deze veroordeling. In de verschuldigdheid per datum vonnis komt geen verandering door het feit dat partijen het niet eens waren over het bedrag van de goodwill en over een aantal te verrekenen posten. De Stichting had aan eiser een voorschot kunnen betalen ter vermindering van renteverlies. Uit de overgelegde correspondentie tussen de gemachtigden van partijen blijkt dat de Stichting ook weinig voortvarend te werk is gegaan bij het afwikkelen van de financiële kwesties met eiser. Het is daarom redelijk dat de Stichting vanaf 19 mei 2009 aan eiser de wettelijke rente vergoedt over de goodwill, verminderd met de door eiser aan de Stichting verschuldigde bedragen, en over de door de Stichting aan eiser verschuldigde kosten van het Scheidsgerecht. Dit betekent het volgende:

- i) De Stichting is de wettelijke rente verschuldigd over het bedrag van € 219.542,-- minus € 24.557,59 minus (50% van € 9.075,-- is) € 4.537,50 vanaf 19 mei 2009 tot 16 juni 2010, op welke dag een bedrag van 193.676,89 is voldaan, waarin begrepen een bedrag van € 4.000,-- voor rente;
- ii) De Stichting was daarnaast de kosten van € 5.277,-- verschuldigd en de rente daarover tot 16 juni 2010 bedraagt onbetwist € 216,17;
- iii) De Stichting dient over het door haar in totaal daarna nog verschuldigde bedrag vanaf 16 juni 2010 tot de dag der betaling aan eiser de wettelijke rente te vergoeden.

4.5 Bij deze stand van zaken acht het Scheidsgerecht het billijk dat partijen ieder de eigen kosten dragen. Nu eiser naar uit de overgelegde stukken blijkt niet zonder rechtsbijstand de aan hem door de Stichting verschuldigde bijdrage heeft kunnen innen, heeft hij recht op een bedrag aan buitengerechtelijke kosten. Dit bedrag wordt bepaald op € 3.500,--, waarbij rekening is gehouden zowel met de hoogte van het onbetaald gelaten bedrag als met het feit dat eiser niet volledig gelijk heeft gekregen. De kosten van deze arbitrage worden aan beide partijen, ieder voor de helft, in rekening gebracht.

5. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

- 5.1 De Stichting dient aan eiser ter zake van ten onrechte aan hem in rekening gebrachte kosten als vorengemeld een bedrag van € 6.047,02 te betalen.
- 5.2 De Stichting dient aan eiser de wettelijke rente vergoeden op de wijze als hiervoor in overweging 4.4 is omschreven.
- 5.3 De Stichting dient aan eiser een bedrag van € 3.500,-- te vergoeden ter zake van buitengerechtelijke kosten.
- 5.4 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 3.545,-- komen voor rekening van beide partijen, ieder voor de helft, en worden verhaald op het door eiser betaalde voorschot, zodat de Stichting te dier zake aan eiser moet voldoen een bedrag van € 1.772,50.
- 5.5 Voor het overige dient ieder van partijen de eigen kosten te dragen.
- 5.6 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 20 juli 2011 aan partijen verzonden.